

Ενάντια στις εικασίες, στις προβλέψεις αυτόκλητων οιωνοσκόπων και στις δημοσκοπικές καταγραφές, ενάντια στις «υψηλές προσδοκίες» πολιτικών αντιπάλων καθώς και ένθερμων υποστηρικτών της «ασφάλειας του νοικοκυραίου», ενάντια στα «κάτω από τη μέση» χτυπήματα «συγγενών πολιτικά» χώρων, ενάντια στις αντίξοες συνθήκες αναμέτρησης, συνθήκες που γίνονταν ακόμη πιο δύσκολες εξαιτίας των ενδογενών συγκρούσεων και διαφορών, ενάντια στη μεμφιμοιρία, ηττοπάθεια, ιδιώτευση συντρόφων του ίδιου πολιτικού χώρου, αρκετοί από τους οποίους θα «συμβιβάζονταν» ευχαρίστως με ένα ποσοστό κοντά στο 3%, ...ενάντια σε όλα αυτά ο ΣΥΡΙΖΑ όχι απλώς κατάφερε να σταθεί όρθιος αλλά και να εξακολουθεί να διεκδικεί ουσιαστικό ρόλο στο μετεκλογικό σκηνικό στη χώρα μας.

□ Η «μικρή αλλά σημαντική νίκη» του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η ηχηρή απάντηση των χιλιάδων συμπολιτών μας, που με την ψήφο τους υποστήριξαν τη διασφάλιση του ζωτικού τους χώρου, το δικαίωμα στην έκφραση ενός προγραμματικού ριζοσπαστικού αριστερού πολιτικού λόγου, την πίστη στην ανάγκη ενδυνάμωσης της παράταξης ως όρου απαραίτητου για την διαμόρφωση νέων συνθηκών στο πολιτικό σκηνικό.

Τα «εύσημα» αυτής της νίκης σαφώς και αποδίδονται πρωτίστως στον Αλέξη Τσίπρα, που παρά το νεαρό της ηλικίας του κατάφερε όχι απλώς να σηκώσει στις πλάτες του το τεράστιο βάρος της προεκλογικής αναμέτρησης, αλλά και να αποδείξει περίτρανα πως είχε το σθένος, τη δύναμη, την αποφασιστικότητα και την ικανότητα να φέρει στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντος ικανού αριθμού πολιτών το σύνθημα: «Στην ενότητα η δύναμη, στην Αριστερά η ελπίδα».

Τα «εύσημα» όμως δικαιούνται και οι χιλιάδες επώνυμοι και ανώνυμοι, αυτοί που χρόνια τώρα αγόγγυστα υπηρετούν με ανιδιοτέλεια και εκπληκτική συνέπεια το κόμμα τους, αυτοί που παραβλέποντας αντιξοότητες και αδυναμίες, απογοητεύσεις και πίκρες, εξακολουθούν με το ίδιο αίσθημα ευθύνης να προβάλλουν το εμείς έναντι του εγώ, να αγωνιούν και να αγωνίζονται για το δικαίωμα στην ελπίδα.

Σε μια κοινωνία όπου πρυτανεύει η ιδιοτέλεια και το κυνήγι το ατομικού συμφέροντος, όπου η πολιτική τείνει να γίνει συνώνυμη με τον τυχοδιωκτισμό, το λιγότερο που αξίζει σ' αυτούς τους ανθρώπους είναι η δημόσια επιβράβευση. Οι ίδιοι βέβαια το μόνο που ζητούν και αυτό που τους δίνει δύναμη να επιμένουν, είναι να δουν αυτόν τον πολιτικό χώρο να φεύγει μπροστά, να αποκτά νέα δυναμική, να λειτουργεί ως δεξαμενή νέων ανθρώπων και νέων ιδεών, να αποκτά πρωταγωνιστικό ρόλο στην πολιτική σκηνή.

□ Η βάση υπάρχει, οι προοπτικές που διαφαίνονται είναι ικανοποιητικές, το μόνο που λείπει είναι η μέγιστη δυνατή συσπείρωση του συνόλου των δυνάμεων προς αυτή την κατεύθυνση και αυτό πρέπει να είναι το μετεκλογικό μεγάλο στοίχημα του ΣΥΡΙΖΑ. Όχι άλλος χαμένος χρόνος, όχι άλλη ομφαλοσκόπηση, μόνον ενότητα και αγώνας.